

Koskinen

Keskusta

Politiikka on aina ollut lähellä sydäntäni. Kun kirjailija yrittää sanoa jotakin mahdollisimman ytimekkäästi ja ymmärrettävästi, poliitikko tekee juuri päinvastoin. Poliitikko vastaa siihen mitä ei kysytty, sanoo yhtä mutta tarkoittaa toista ja kaiken kukkuraksi edustaa yleensä aatetta, jota ei ole olemassakaan.

Joskus muinoin puolueet syntyivät todellisesta vaikuttamisen tarpeesta. Kun Suomen Maalaisväestön liitto perustettiin 1906, oli sävelet vielä selvät. Puolueen tarkoitus oli ajaa maalaisväestön asioita valtakunnan tasolla. Jokainen kadunmieskin ymmärtää, että toimistotyöntekijän murheet ovat tyystin erilaiset kuin aamulla pellolle karauttavan isännän. Vuonna 1965 Maalaisliitoksi vääntynyt puolue muutti nimekseen Keskustapuolue. Syy oli yksinkertainen. Keskustapuolue halusi saada kannatusta myös kaupungeissa. Keskustan surkuhupaisa korttelivaellus oli alkanut.

Olen varmaankin keskimääräistä tyhmempi ihminen kun en käsitä, mitä maalaisväestön etuja ajava puolue voi tarjota kaupunkilaiselle? Jos tarkoitus on parantaa nykytorppareiden, eli yli- ja pätkätyöloukkuun jääneiden kansalaisten asemaa, sitä varten on demarit. Jos on tarkoitus turvata kivi- ja terässarkojen omistajien reviiri, ruiskukkapojat kyllä osaavat hoitaa sen puolen aivan mainiosti. Kenen asialla Keskusta on? Parvekeviljelijöiden? Aarimaiden vuokraajien?

Keskustan ongelma on profiloituminen. Se ei ole oikealla eikä vasemmalla, se ei ole vihreä eikä punainen, se ei ole puolesta eikä vastaan. Se vain on, niin kuin reikä reikäleivän keskellä. Ja yleensä se on ihan yhtä hyödyllinenkin. Ääniahneiden puoluejohtajien takia alun perin järkevä ajatus on muuttunut järjettömäksi. Se, joka on kaikkien asialla, ei lopulta ole kenenkään asialla.

Jos kyseessä ei olisi politiikka, Suomen Keskusta olisi rehellisesti pysynyt maalaisväestön etujen ajajana. Maaltapaon seurauksena puolueen kannatus olisi voinut hiipua mutta aate olisi ollut selkeä. Tämä ei tietenkään sopinut vallanjanoisille puoluejohtajille. Tärkeintä ei ole asia mitä edustaa vaan se, että saa paljon kannattajia. Poliitiikan ideologia on nykyään selkeä. Se aate, jonka siivillä voi päästä valtaan, on paras. Kaikki tahtovat olla voittajan puolella.

Keskustan ongelma on profiloituminen. Se ei ole oikealla eikä vasemmalla, se ei ole vihreä eikä punainen.

Toisaalta, Keskustan silmänkääntötempu on toiminut. Kaupunkilaiset syytävät vaaleissa ääniään vanhan Maalaisliiton laarin. Tässä tapauksessa poliittinen paradoksi osuu omaan nilkkaamme. Äänestäjinä olemme kaloja, jotka kannattavat lammikkonsa kuivaamista. Meille riittää, että keskustalainen poliitikko puhuu niin totta kuin osaa.

Juha-Pekka Koskinen
kirjailija, vaaliveteraani

Politiikan paradokseja:

1.10. SDP

4.10. Kokoomus

8.10. Vasemmistoliitto

11.10. Vihreät

15.10. Kristillisdemokraatit